

Johan Knudsen: Med Hensyn til det Svar, den højtærede Trafikminister gav mig, kan jeg udtale, at jeg er tilfreds med dets Klarhed. Jeg kunde have ønsket, at den højtærede Statsministers Svar paa de Forespørgsler, der blev rettet til ham af Ordføreren for Forespørgerne (J. C. Christensen), havde været lige saa klare. Jeg har ikke, som Statsministeren sagde, antydnet, at Transportarbejderne fik Penge fra Rusland, jeg har sagt, at mange mente, de fik Penge fra Udlandet. Jeg kan heller ikke tænke mig andet, skønt jeg selvfølgelig ikke ved det allerfjerneste derom, jeg ved kun, at de ikke faar Penge fra Dansk Arbejdsmandsforbund, at de ikke faar Arbejdsløshedsunderstøttelse, og jeg tror, som sagt, ikke paa, at de kan leve af den Smule Kredit, de har hos de smaa handlende.

Pitzner: Den Sag, vi behandler her, er en Sag, som bør tages med megen Ro, og uagtet jeg af den højtærede Statsministers Udtalelser kunde fristes til kraftige Udtalelser, skal jeg dog søge at udtale mig saa roligt og sagligt som muligt. Den højtærede Minister talte om bristende Forudsætninger paa Grund af Dyrtidens Stigning, om, at Forudsætningerne for Overenskomsten var faldet bort, og ogsaa om uberettiget Brud paa Overenskomsten. Det hele afhænger i høj Grad af, hvorledes man ser paa en Overenskomst, om man betragter en Overenskomst som noget, der binder dem, som har indgaaet den, eller som noget, der kan brydes af den ene Part, naar denne skønner, at et eller andet Forhold er anderledes, end vedkommende regnede med, da Overenskomsten blev indgaaet. Selv om nu Forholdet er det, at den ene Part skønner, at der er foregaaet Forandringer, som gør det ønskeligt for vedkommende, enten det nu er en Organisation eller en Enkeltmand, at faa ændret noget i den gældende Overenskomst, er der dog een Ting, som maa være aldeles givet, og som man til det sidste maa holde fast paa, og det er, at man ikke maa nedlægge Arbejdet, at man ikke maa bryde Overenskomsten paa den Maade, at man siger: Jeg vil ikke gøre dette eller hint, før jeg har faaet det Krav sat igennem, som jeg stiller; vi maa blive enige om Betingelserne, saa først kan Arbejdet udføres. At noget saadant kan finde Sted, det beklager jeg.

Statsministeren udtalte, at det, Strejken var foranlediget ved, i og for sig

var en Bagatel. Man kan naturligvis sige, at enkelte Tilfælde kan være en Bagatel, men hele den Maade, de nu strejkende har opført sig paa, har bestaaet af en uafbrudt Kæde af den Slags Bagateller. Et gammelt Ord siger, at det er den sidste Draabe, som faar Bægeret til at flyde over, og een Gang maa der siges stop overfor dette. Og Sagerne staar endda ikke saaledes, at det kun er i Havnen, disse Forhold hersker, men det er desværre hele Landet over. Forholdene ligger navnlig i København og da særlig i Byggefaget saaledes, at der er en Uro og Uorden, en Uordholdenhed og Uvederhæftighed overfor indgaaede Overenskomster af en saadan Natur, at det arbejdende Samfund til syvende og sidst ikke kan finde sig deri. Det, som det i høj Grad drejer sig om, og som den højtærede Statsminister ogsaa var inde paa, er, om den af Dyrtiden forarsagede Merudgift for Arbejderne er blevet dækket ved de indgaaede Overenskomster. Vi har fra Arbejdsgivernes Side Ret til at sige, at ikke alene er den i det store og hele dækket, men der betales i det store og hele ikke saa ganske lidt udover, hvad den Procent, hvormed Dyrtiden har forhøjet Udgifterne, beløber sig til. For mangfoldige Forholds Vedkommende vilde det, hvis man kunde anlægge Maalestokken fra før Krigen derpaa, vise sig, at det er en ganske enorm Fortjeneste, der har været for Arbejderne.

Jeg mener som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), at man i og for sig ikke kan sige saa stort til, at Arbejderne, naar de ser, at der tjenes store Penge og er god Avance for dem, der dirigerer Arbejdet, ogsaa vil have en Part deri. Men det, der fra Arbejdsgivernes Side maa hævdes, er, at de trufne Overenskomster overholdes, og at i alt Fald disse pludselige Arbejdsnedlæggelser uden Spor af Grund ikke finder Sted. Jeg ved f. Eks., at der i et Fag som Murerfaget i det sidste Par Maaneder har været over 100 uberettigede Strejker.

Hvor Havnearbejderne faar Penge til at strejke for, ved jeg ikke, men jeg finder det i og for sig ikke utænkeligt, at de med de Indtægter, de har og har haft i en ret lang Tid, godt kan have lagt Penge til Side, saaledes at de uden at faa Subvention og uden at faa Kredit hos de smaa handlende vil kunne klare sig. Der er endda Tilfælde, hvor det efter normal menneskelig Beregning er meget store Indtægter, de har haft. Jeg mindes, at et æret Medlem af dette Ting fortalte mig